

بیانیه راه توده

هم شوراها - هم خبرگان

ضرورت و نتایج انتخاب و رای مردم

در یکی از بعنوان ترین شرایط سیاسی پس از انقلاب ۵۷، سه انتخابات قرار است یکجا برگزار شود: شوراها، خبرگان و میان دوره ای مجلس هفتم. شرح این که با چه انگیزه ای این سه انتخابات را یکجا برگزار می کنند تا نمایش شرکت مردم در انتخابات تبلیغ شود و یا بی اعتنای مردم به مجلس خبرگان و انتخابات دستچین شده آن را پشت شرکت مردم برای انتخابات شوراها پنهان کنند و یا چه پیش زمینه هائی را شورای نگهبان با قلع و قمع نیروها و چهره های دارای زاویه نگاه سیاسی با آقایان حاکم فراهم ساخته و دیگر مسائل مرتبط با این انتخابات به نظرمی رسد آنقدر تکرار شده که به آگاهی عمومی تبدیل شده و تکرار دوباره آن از سوی ما ضرورت ندارد. پیرامون بعنوانی شرایط که به آن اشاره شد نیز می توانید و توصیه می کنیم به مطالب این شماره راه توده در باره مجلس خبرگان و اهمیت این انتخابات آن مراجعه کنید. بنابراین، بیانیه و توصیه ما برای سه انتخابات مورد بحث، و بعنوان جمع بندی بحث های پیوسته شورای سردبیری و سیاست گذاری راه توده و نظر خواهی از فعالان راه توده در دوران اخیر و در همین ارتباط چنین است:

شوراها

علیرغم همه سردى که بر فضای کنونی سیاسی کشور سایه افکنده، نه تنها باید در این دوره از انتخابات نیز با تمام وزن و توان خود شرکت کرد، بلکه در همین فرستاده های باقی مانده نیز، با استفاده از هر امکانی باید مردم را نسبت به نتایج این انتخابات آشنا ساخته و همگان را به شرکت در آن تشویق کرد. علاوه بر نفس چنین حضوری، بعنوان یک حرکت اجتماعی و یک تحرك عمومی سیاسی، نتیجه ای که از دل این انتخابات بیرون می آید نیز نه برای توده ای ها و نه برای توده های مردم بی تقاضا نیست و نمی تواند باشد. فضای سیاسی هر اندازه هم که سرد باشد، به هیچ وجه توجیه کننده انفعال سیاسی نیست و لائق برای توده ای ها چنین نیست. در همین دایره بسیار تنگی که حاکمیت مدعی یکدستی برای مردم و انتخاب آنها فراهم ساخته، هنوز می توان دست به انتخاب زد، حتی اگر این انتخاب میان اندک تقاضا ها باشد، که هنوز در برخی عرصه ها بیش از اندک است. کافی است اوضاع سیاسی کشور و سمت گیری رویدادها دقیق تر پیگیری شود تا دانسته شود تا درک ما غلط نیست.

بنابراین، برای آنها که ضرورت چنین حضور در صحنه و رفتن پای صندوق های انتخاباتی قابل درک است، انتخاب نه میان آرزوها، بلکه از میان واقعیات است. این واقعیات می گوید که باید به لیست ائتلاف اصلاح طلبان در تهران قاطعانه رای داد و در شهرستان ها نیز، هر کجا لیست واحد ائتلاف اصلاح طلبان اعلام شده از آن به حمایت برخاست و در هر کجا که چنین لیستی نیست، اما شخصیت های مستقل و خوشنام محلی وجود دارند باید دیگران را تشویق به ریختن آرای خود به نفع آنها به صندوق های رای کرد.

مجلس خبرگان

این وضع، خواه نا خواه برای انتخابات مجلس خبرگان بمراتب بعنوان تر است، بویژه برای احزاب و سازمان ها و شخصیت های سیاسی که مانند حزب توده ایران از پایه و اساس با مسئله ولایت فقهی و مجلس آن مخالفت تاریخی و بنیادین دارند. آن مخالفت تاریخ همچنان بر

جای خویش محفوظ است، اما امروز باید در باره همین شرایط و همین لحظه کنونی و تاریخی اعلام موضع کرد. بنظر ما و با توجه به اینکه انتخابات را یکجا کرده اند و خواه نا خواه کسانی که برای انتخابات می روند - و ما خود نیز مشوق رفتن مردم به پای صندوق های رای هستیم- این توصیه که پای آن صندوق نر و یا این لیست را پس بده و یا آن لیست را تحويل نگیر و از دست توصیه ها، بیشتر به یک فرار سیاسی از بیم اعلام موضع سیاسی شبیه است. بنابراین، درباره انتخابات خبرگان نیز توصیه ما تمرکز آراء روی چند نام و شخصیتی است که اتفاقا تمام تلاش دوران اخیر شورای نگهبان و بیت رهبری و شورای فرمادهان سپاه بیرون گذاشتند آنها از این مجلس و یکدست تر کردن آن بوده است. تلاشی که تا اینجا و بنا بر دلائل مختلف نتوانسته به نتیجه برسد و شاید امیدشان آنست که مدعی شوند با نیاوردن رای خود به خود و بدست مردم حذف شده اند! ما چهره های چندانی که چنین توطنه ای بالای سرشان پرپر می زند و حذف آنها از صحنه نه تنها گرهی را از مجموعه گره ها باز نمی کند، بلکه گرهی را هم به آن می افزاید، جز چند چهره، کسان دیگری را در لیست مجلس خبرگان نمی شناسیم. چهره هائی نظیر هاشمی رفسنجانی، حسن روحانی، آیت الله توسلی و احتمالا چند روحانی دیگری که احتمالا در لیست کنونی تائید صلاحیت شدگان، در پی شورائی کردن رهبری و جلوگیری از جمهوری نظامی اند و خود این روحانیون بهتر از ما آنها را می شناسند، که اگر چنین باشد، بهتر بود این سه تن خود یک لیست از آنان اعلام می کردند. بنظر ما هر اندازه آراء این چهره ها برای رفتن به مجلس خبرگان آینده بیشتر باشد، در تثبیت موقعیت آنها برای موضع گیری در برابر توطنه هائی که می خواهند برای تبدیل **جمهوری** به **حاکمیت** و بازگشت به قبل از انقلاب و رسمیت بخشیدن دوباره به **سلطنت** بر عهده مجلس خبرگان آینده بگذارند موثرتر است.

میان دوره ای مجلس

چند چهره ای که برای وقت باقی مانده، به مجلس هفتم اضافه خواهند شد، آنقدر نمی توانند در سرنوشت مجلس هفتم تاثیر گذار باشند و هرکس به این مجلس اضافه شود، خواه نا خواه تحت تاثیر کشاکش های سیاسی حاکمیت به دسته بندی های کنونی مجلس اضافه شده و در دل آن آب خواهد شد. سرنوشت مجلس هفتم و موضع گیری های آینده آن نیز بستگی به رویدادهای بیرون از مجلس دارد.

راه توده شماره 115
11.12.2006